

Lisbet Kjær Müllers prædiken 19. søndag efter trinitatis

Taler

Lisbet Kjær Müller
Sognepræst

Dato

26. oktober 2014

Sted

Lindevang Kirke

Omstændigheder

Denne prædiken er holdt ifm. et homiletisk og liturgisk forsøg i Lindevang Kirke i 2014/2015, hvor kirkens tre præster kontinuerligt prædikede over hele Markusevangeliet fra trinitatis søndag til 2. påskedag. Derved afveg præsterne fra at prædike over teksterne fra de autoriserede to tekstrækker til fordel for Markusevangeliet.

Prædikentekster

Første Kongebog kapitel 17, vers 7-24
Markusevangeliet kapitel 7, vers 24-30

Salmer

Op, al den ting, som Gud har gjort
Alle mine kilder skal være hos dig
Du kom til vor runde jord
Sejervindersken på jorden
Kvindelil! din tro er stor
Til himlene rækker din miskundhed, Gud

- 1 I dag er Ella blevet døbt ind i et globalt fællesskab. Lige nu er der kristne gudstjenester ud over hele verden. Gudstjenester, der samtidig er helt lokale. Alle har de deres udspring i Mellemøsten. I de egne hvor der er konflikt også i dag. Vi er i det nuværende Libanon, landet, hvor Tyrus er en havneby, og
- 5 kvinden er syrer, står der udtrykkeligt; en formor til de mange kvinder, mænd, børn der nu flygter fra borgerkrigen i Syrien. Sagesløse i en krig, hvor det er svært at se, hvem, der er de gode, og hvem der er de onde. Mellemøsten har altid været et brændpunkt, hvor stormagtsinteresser stødte sammen. Skiftende imperier har trampet gennem området, der hvor Jesus nu er på vej og møder den
- 10 fremmede, hedenske kvinde. For hun var ikke jøde – hun var hedning og derfor uren og altså også kvinde. Værre kunne det ikke blive. Lavstatus!

- Dengang var Syrien og Palæstina besat af romerne – før dem var der babylonierne, perserne og grækerne, der okkuperede området, og efter romerne
- 15 kom byzantinerne, og siden 600-tallet de islamiske riger, korsfarerrigerne. Sidst det osmanniske rige, hvor sultanen sad i Istanbul. I moderne tid har området været under britisk overherredømme, og nu er USA imperiet ved hjælp af bl.a. staten Israel.

20

Det er på dette sted, hvor der altid har været okkupation, at Bibelen blev til. Bibelen kan læses som et svar på det at være besat, okkuperet. Det går som en rød tråd gennem Bibelen, at den er et svar på en stadig okkupation. Derfor er det også blevet sagt, at Bibelen skal læses gennem tårer.

25

Jesus levede under den romerske besættelse, og det præger fortællingerne om hans liv og død langt mere, end vi måske ved første øjekast ser. For det spørgsmål rejser sig hele tiden: Hvor er Gud i denne situation af besættelse? Er Gud stille? Er Gud tavs? Det er sådan mennesker spørger, når de ikke får den hjælp, de regner med og håber på. Hvor er Gud? Og det er et spørgsmål også mange i Danmark stiller, skal man tro den bog, der lige er udkommet "Kirke på Kanten". Den handler om gæstebogen i Rigshospitalets Kirke, som kommer til at danne udgangspunkt for en række overvejelser over, hvordan religiøsitet påvirkes og udfoldes, når ens eksistens er truet.

35

For selv om vi ikke er besat, lever mange med en eksistens, der er truet. Paradoksalt nok ofte på grund af, at lægerne og sundhedspersonalet er så dygtige til at holde os i live. Mange lever med sygdom, som de tidligere ville være døde af for længe siden. Tiden er en vigtig faktor her. Og jeg siger tit, lyt ikke til gamle sygehistorier, i dag kan man så meget mere.

40

Dengang Jesus levede talte man om besættelser også af et menneske. Den syriske kvindes datter var besat af en dæmon eller ond ånd, som det også hed. Og mon ikke rygten var løbet foran Jesus, dengang han var på vej ud i de hedenske områder. Kvinden havde nok hørt om ham, sådan som vi også har lige siden vi begyndte at læse Markus' evangelium. Hørt hvordan Jesus ikke bestilte andet end at drive de ånder ud af mennesker – helbrede de syge og dæmonbesatte. Og hans disciple hjalp til, tit havde de så travlt, at de ikke nåede at få noget at spise.

50

Nu er Jesus alene ude i det hedenske område, og han går ind i et hus, står der. Episoden er nok litterært støbt efter beretningen om Elias og kvinden i Sarepta (samme geografiske område). Der er noget hemmelighedsfuldt over situationen. Gud på kanten. Ingen må vide, at han er der. Men kvinden må have hørt det, og hun tøver ikke, men går ind i huset, kaster sig ned for ham og beder ham uddrive den dæmon, som har besat hendes datter. Nu sker der det usædvanlige, at Jesus undslår sig med den begrundelse, at det ikke er tiden til det endnu. Han

55

60 bruger billedet med hundene og børnene. Lad først børnene blive mætte, for det er ikke rigtigt at tage børnenes brød og give det til de små hunde. Jesus sammenligner hende, en hedning med en hund – det er en fornærmelse. Hunde var urene dyr og også i dag er hunde ikke velsete i de områder. Børnene, det er hans landsmænd. Først skal de hjælpes, og så kommer turen til hedningerne. Det er denne missionsstrategi kvinden nægter at acceptere. Hun fremrykker Guds
65 tidsplan, det er nu hun har brug for hjælp – ikke når hendes datter er død. Vi aner kampen.

Tiden ophæves til fordel for det rum hun skaber med sit svar. "Herre, de små hunde under bordet æder da af de smuler, børnene taber." Hun accepterer sin
70 status, men ikke at den skal afholde hende fra at handle kærligt. Vi aner, at opstandelsen ikke kun er et spørgsmål om engang, når Jesus når til Jerusalem og skal lide og dø. Men det er nu.

Hvor er Gud?

75 Hun fandt en vej ud af det spørgsmål ved at finde Gud i sig selv – i sin længsel, sin magtesløshed, i sin insisteren på at få hjælp og hjælpe.

Hvor er Gud?

80 Hun fandt ham, hvor ingen anden kunne finde ham. Gud var med inde i huset – han gav hende inspiration til at svare igen. Gud var i hende selv; i hendes vilje til at gøre modstand, tro på trods; vilje til at elske – leve – hjælpe sit barn.

85 Hvor enken i Sarepta var afhængig af kræfter uden for sig selv, profeten Elias' forbindelse til Gud, der viser den hedenske kvinde, at Gud er i hende selv. I hendes svar, der skaber en ny virkelighed, hvor det ikke er et spørgsmål om rette tid, men om rum, om nærvær. Gud er i vores svar. Vores eksistens er truet, men ikke af Gud. Gud er med på vejen og går hele vejen, helt ind i døden. Smulerne
90 falder hele vejen gennem tid og rum til os: i brødet, vi deler og vinen vi drikker – sammen – i Lindevang og Libanon.¹

1. Prædikenen er inspireret af Mitri Rahebs bog *Troen og Imperiet* (2014).

95

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

100 **Tags**
19. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI
<https://www.dansketaler.dk/tale/lisbet-kjaer-mullers-praediken-19-sondag-efter-trinitatis>

105

110

115

120

125

130

135